

Szkoły w różnych kulturach

Warsztaty dla klas II

Cykl zajęć: Poznajmy się – Lesznówola gminą wielu kultur

Cele:

- zapoznanie dzieci z sytuacją ich rówieśników w innych kulturach
- zdobycie wiedzy na temat różnorodności i podobieństw zajęć szkolnych w różnych krajach

Potrzebne środki i materiały:

rzutnik, laptop, głośniki, - prezentacja ze zdjęciami i wydrukowane zdjęcia; - mapa świata; - znaczki z środkami lokomocji: pociągami, rikszą i samolotem; - konturowa mapa świata; - przykładowe ozdobne tureckie talerze i szklaneczki na herbatę; - nagranie dźwiękowe wietnamskich liczb; - muzyka polska, turecka, wietnamska i chińska; - materiały plastyczne: czerwone kartony, wydruki chińskich znaków (załącznik nr 1), papierowe talerzyki, farby, papier kolorowy, nożyczki, kleje, kredki, flamastry

Realizacja:

Wprowadzenie

Nauczyciel proponuje dzieciom podróż po szkołach w różnych kulturach. Na całym świecie dzieci chodzą do szkoły. Jednak w każdym kraju lekcje, zajęcia dodatkowe, czas spędzony w szkole, a nawet ubiór uczniów różnią się między sobą. Podróż rozpoczyna się w Polsce i prowadzi przez szkoły w Turcji, Wietnamie i Chinach. Na koniec podróży uczniowie wracają do Polski, gdzie będą mogli porównać szkołę, do której uczęszczają ze szkołami poznanymi podczas podróży. W każdym państwie nauczyciel opowie jak wygląda szkoła, zajęcia, a także sposób spędzania wolnego czasu i związane z daną kulturą zwyczaje. Aby lepiej poznać lokalną kulturę w każdym kraju uczniowie będą uczestniczyli w wybranej lekcji. W Turcji będzie to

lekcja plastyki, w Wietnamie lekcja matematyki, w Chinach lekcja kaligrafii, a w Polsce lekcja geografii. Podczas podróży uczniowie dowiedzą się jak wygląda życie szkolne ich rówieśników.

Turecka lekcja plastyki

W podróż uczniowie wyruszają z Polski, ze szkoły którą dobrze znają. Nauczyciel pokazuje uczniom mapę świata. Prosi by uczniowie wskazali gdzie leży Turcja. Na mapie świata nakleja napis Turcja.

Nauczyciel mówi dzieciom, że znajdują się właśnie w tureckiej szkole (w tle puszcza turecką muzykę). Mówi, że w szkole w Turcji obowiązują mundurki. Klasy są bardzo liczne, czasem liczba uczniów w jednej klasie dochodzi do 50. Mimo iż istnieje w Turcji obowiązek szkolny niestety nie wszystkie dzieci z niego korzystają. W mniejszych miejscowościach i na wsiach szkoły są czasem położone w dużej odległości od miejsca zamieszkania niektórych dzieci, że te nie mają możliwości, żeby się uczyć. W dużych miastach o szkołę jest za to o wiele łatwiej. W Turcji znajdują się również tzw. Medresy, czyli szkoły religijne, znajdujące się najczęściej przy meczetach. Część dzieci w Turcji zamiast do zwykłych szkół jest wysyłana właśnie do takich medres, gdzie uczą się ważnych religijnych pism i modlitwy. Tureckie dzieci najczęściej chodzą do szkoły na godzinę 7.30 a kończą lekcje ok 12.30. Wakacje w Turcji przypadają tak jak w Polsce na lipiec i sierpień. Podobnie ferie zimowe, które w Turcji przypadają na luty i trwają 2 tygodnie. Tureckie dzieci wolny czas spędzają podobnie jak dzieci w Polsce, grając w piłkę na szkolnych boiskach, siedząc przed komputerem. Co ciekawe nawet podczas wakacji tureccy uczniowie mają wstęp w swoich szkołach do pracowni komputerowych. Bardzo ważnym świętem dla dzieci w Turcji jest 23 kwietnia. Tego dnia bardzo uroczyście i radośnie obchodzi się Dzień Dziecka. Uczniowie przygotowują występy, recytują wiersze, grają na instrumentach. Tego dnia nie ma zajęć lekcyjnych tylko odbywają się festyny, jest dużo śmiechu, tańca i zabawy.

W ramach wizyty w tureckiej szkole nauczyciel proponuje uczniom lekcję plastyki. Pokazuje uczniom wzory tureckich talerzy i szklaneczek, następnie dzieci dostają swoje talerze, które ozdabiają na wzór tych tureckich.

Wietnamska lekcja matematyki

Kolejnym miejscem w podróży jest szkoła w Wietnamie. Nauczyciel pyta uczniów co

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ NA RZECZ
INTEGRACJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH

wiedzą o tym kraju (jeśli w klasie jest dziecko z Wietnamu można spytać czy samo chciałoby opowiedzieć o tym co wie o swoim kraju). Na mapie świata uczeń/nauczyciel nakleja w odpowiednim miejscu napis Wietnam.

Nauczyciel mówi dzieciom, że dla Wietnamczyków nauka i zdobywanie wiedzy są bardzo ważne. Osoby dobrze wykształcone cieszą się dużym szacunkiem, szczególnie szanowani są nauczyciele. Kiedy nauczyciel wchodzi do klasy, dzieci wstają i go witają. Dzieci w Wietnamie rozpoczynają naukę w wieku lat 6, czyli tak jak teraz w Polsce. W szkołach obowiązują mundurki : sportowy i codzienny. Młodzi Wietnamczycy nawet popołudnia czy wakacje spędzają na poszerzaniu swojej wiedzy. Rok szkolny kończy się w czerwcu, ale często jeszcze w lipcu wietnamskie dzieci chodzą na zajęcia utrwalające to, czego nauczyły się w minionym roku, a już w sierpniu rozpoczynają się zajęcia mające na celu zapoznanie z materiałem następnej klasy. W Wietnamie obowiązują stopnie od 1 do 10. 10 jest oceną najlepszą, a ocena 5 zalicza. Wietnamczycy są bardzo pracowici, sumienni i cały czas chcą się rozwijać i wiedzieć więcej.

Nauczyciel proponuje dzieciom, aby w ramach wizyty w Wietnamie przystąpili do lekcji matematyki. W tym celu puszcza nagranie wymowy liczb od 1 do 10 w języku wietnamskim a następnie proponuje ich wspólną naukę.

<http://www.youtube.com/watch?v=OB2KhT72IAY>

Chińska lekcja kaligrafii

Kolejnym punktem podróży jest szkoła w Chinach.

Na początek wizyty w Państwie Środka nauczyciel proponuje klasie gimnastykę.

Dzieci wykonują kilka prostych ćwiczeń do chińskiej muzyki. Kiedy uczniowie chwilę poćwiczą zaprasza je do poznania jednej z chińskich szkół.

Chiński system szkolnictwa jest podobny do Polskiego. Naukę rozpoczyna się w wieku 6 lat w szkole podstawowej, następnie są trzy lata niższej szkoły średniej (odpowiednik naszego gimnazjum) i kolejne trzy lata wyższej szkoły średniej (tak jak nasze liceum).

Rok szkolny jest podzielony na 4 semestry, a pomiędzy każdym z nich są dwutygodniowe wakacje. W chińskiej szkole uczniowie noszą mundurki. Chińczycy podobnie jak Wietnamczycy bardzo dużo czasu poświęcają na naukę. W niektórych szkołach zajęcia zaczynają się już o 7 rano, a kończą późnym popołudniem. W Chińskiej szkole nie ma systemu ocen cyfrowego, tylko literowy. Oceny są od A

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI FUNDUSZ NA RZECZ
INTEGRACJI OBYWATELI PAŃSTW TRZECICH

(najwyższa ocena) do F (niezaliczająca). Chińczycy bardzo dużą wagę przywiązują do zajęć i zadań grupowych. Umiejętność współpracy z innymi uczniami i umiejętny podział obowiązków jest bardzo ceniony w chińskich szkołach.

Nauczyciel proponuje uczniom, aby w ramach lekcji kaligrafii podzielili się na 2-3 osobowe grupy i wykonali w nich plakaty ozdobione chińskimi znakami. Nauczyciel pokazuje dzieciom jeden znak, następnie prezentuje w jaki sposób trzeba go napisać. W pozostałe miejsca dzieci wklejają inne chińskie znaki (wcześniej wydrukowane), tak aby powstał plakat z chińskimi napisami. Ewentualnie uczniowie mogą podpisać polskie znaczenia danych słów.

Polska lekcja geografii

Ostatnim punktem podróży po szkołach świata jest szkoła w Polsce. Nauczyciel pyta dzieci co według nich jest charakterystycznego w polskiej szkole. Kiedy przypadają wakacje? Jak wyglądają lekcje? Jak spędza się wolny czas? Kiedy uczniowie opowiedzą o polskiej szkole nauczyciel proponuje dzieciom lekcję geografii. Rozdaje uczniom czarno-białe mapy świata z zaznaczonymi granicami krajów. Prosi by uczniowie pokolorowali kraje, które odwiedzili podczas dzisiejszej wycieczki i połączyli je linią w taki sposób, w jaki odbywała się podróż. Na zaznaczonych liniach między państwami dzieci nakleją środki lokomocji, którymi podróżowały w czasie wycieczki: pociąg, riksza i samolot.

Podsumowanie

Nauczyciel pyta dzieci co zapamiętały z podróży? Jakie podobieństwa zauważyły w szkołach w innych kulturach? a co się różniło? Nauczyciel mówi dzieciom, że chociaż czasem się różnimy i nie rozumiemy, to jednak możemy się od siebie wiele uczyć i miło spędzać razem czas.

